RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 71.814 van 12 februari 1998
in de zaak A. 76.418/VII-16.120.

In zake : Germain VAN DER MEEREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Dirk VAN DE GEHUCHTE,
kantoor houdende te GENT,
Apostelhuizen 26 R

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Germain VAN DER MEEREN op 20 november 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 september 1997 waarbij het beroep ingesteld door de Vlaamse Landmaatschappij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wortegem-Petegem van 12 mei 1997, waarmee aan verzoeker de milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een landbouwbedrijf, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Wortegem-Petegem, Afdeling 1, sectie A, perceelnummer 292/h aan de Kleistraat (W.) 12 te Wortegem-Petegem, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 januari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. CORNELIS die, loco Advocaat D. VAN DE GEHUCHTE verschijnt voor verzoeker, en van bestuurssecretaris Y. CORRYN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker volgende uiteenzetting geeft :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal een moeilijk te herstellen nadeel voor verzoeker met zich meebrengen.

Vooreerst is het zo dat het verhinderen van de exploitatie van de uitbreiding voor een relatief klein bedrijf als dat van verzoeker een ernstige broodroof betekent en de kansen op verder(economisch rendabel) voortbestaan volledig hypotheceert.

De omvorming naar volledige rundveehouderij was immers één van de weinige, zoniet de enige mogelijkheid om het bedrijf min of meer rendabel en leefbaar te houden.

In deze omvorming is ondertussen ook zwaar geïnvesteerd geweest door verzoeker.

Bovendien is het geleden nadeel zeker niet louter pecuniair herstelbaar, vermits het bewijs van de schade tijdens de jaren waarin geen volledige exploitatie van het landbouwbedrijf mogelijk is zeer moeilijk exact te begroten is.

Als het bedrijf met de geplande uitbreiding kan opgestart worden, zal het immers van dan af zijn economisch bestaan kennen, met marktopportuniteiten, slaag- en faalkansen, investeringsmogelijkheden enz.... die achteraf moeilijk in te schatten zijn.

Geen enkele vergoeding kan a posteriori op redelijke wijze worden vastgesteld om verzoeker te herstellen in een toestand die redelijkerwijs kan verondersteld worden gelijk(waardig) te zijn aan deze die had bestaan zonder de gemiste kansen.

Tenslotte moet rekening gehouden worden met het feit dat verzoeker op een leeftijd is gekomen waarop hij een omvorming van zijn bedrijf, die noodzakelijk is om het bedrijf rendabel te houden, niet meer kan uitstellen. Ook dit kan a posteriori zeker niet financieel.

Daarnaast wordt aan verzoeker de mogelijkheid ontnomen om over te gaan tot verdere uitbouw van eigen kweekdieren. De schade die, gelet op deze achterstand, door verzoeker wordt opgelopen is substantieel, doch zeer moeilijk in te schatten of te herstellen.

De achterstand, gekoppeld aan de veroudering van de exploitant, houdt ook het risico in dat verzoeker in de onmogelijkheid zal verkeren om de exploitatie na enige jaren opnieuw (op een rendabele manier) verder te zetten en uit te breiden (RvSt. nr. 38.373, 20 december 1991, D'HEER)."

Overwegende dat verzoeker geen enkel cijfer-gegeven naar voren brengt, noch enig stuk neerlegt ter staving van zijn bewering dat de weigering van de gevraagde uitbreiding een ernstige broodroof betekent

die de kansen op het voortbestaan van zijn bedrijf volledig hypothekeert; dat dit niet evident is nu met het bestreden besluit een vergunning wordt geweigerd voor de uitbreiding van verzoekers landbouwinrichting met 24 runderen en de vergunning blijft verleend voor 95 runderen; dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat het mogelijk nadeel meer is dan een financieel nadeel, dat ernstig en moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen;

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari 1900 achtennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**